

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

JUB/ J.nr. 2007-6876

Folketingets Socialudvalg

Dato: 15. januar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. december 2007 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 43 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 43:

”Ministeren bedes kommentere artiklerne om ringere tilbud til handicappede fra Fyns Amts Avis den 5. december 2007, jf. bilag 35 og Fyens Stiftstidende den 10. december 2007, jf. bilag 36. I forlængelse heraf bedes ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med hensigten med kommunalreformen, at der gives ringere tilbud til handicappede, om det er i overensstemmelse med serviceloven at bruge ledsagerordningen som vikardækning på institutionen, samt hvilke muligheder forældrene har for at klage over den slags beslutninger.”

Svar:

Efter den sociale lovgivning er det kommunen, som træffer afgørelse i sociale sager efter en konkret vurdering. Det er kommunalbestyrelsen, der fastlægger kommunens serviceniveau, og derfor beslutter indholdet og omfanget af hjælpen og ændringer heri inden for lovgivningens rammer. Jeg kan derfor ikke tage stilling til, om kommunens politik vedrørende dagtilbud til voksne med handicap er rimelig eller hensigtsmæssig.

I forbindelse med kommunalreformen, der trådte i kraft den 1. januar 2007, blev der gennemført en ny servicelov, der tager højde for den nye myndighedsstruktur efter kommunalreformen (L 38 fremsat af socialministeren den 24. februar 2005). Lovforslaget medførte ikke ændringer i forhold til tilbudenes indhold, borgernes ret til ydelser og deres ret til at klage over afgørelser.

Det fremgår af servicelovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelse om bl.a. aktivitets- og samværstilbud efter servicelovens § 104 skal indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes og formålet hermed. Det fremgår endvidere af servicelovens § 3, stk. 2, 2. pkt., at forvaltningslovens kapitel 3-7 finder anvendelse ved kommu-

nalbestyrelsens beslutning om at ændre den konkrete indsats væsentligt. Det betyder, at borgeren kan udnytte alle de partsbeføjelser, som findes i forvaltningsloven, selvom den ændrede indsats kan gennemføres efter den samme bestemmelse i serviceloven, som den oprindeligt iværksatte indsats. Efter disse regler har borgerne krav på at modtage en begrundelse for valget af en anden indsats, fx i forbindelse med en flytning til et andet tilbud, som tilbyder en anden indsats. Endelig fremgår det af servicelovens § 3, stk. 2, 3. pkt., at beslutninger om væsentlige ændringer af den konkrete indsats kan indbringes for de sociale nævn. Borgeren kan indbringe kommunens beslutning inden for 4 uger til de sociale nævn, hvis borgeren vurderer, at afgørelsen ikke modsvarer borgerens behov.

Til spørgsmålet om brug af ledsagertimer til vikardækning kan jeg oplyse, at borgeren kan klage til kommunalbestyrelsen, hvis et kommunalt tilbud ikke lever op til den indsats, som borgeren har ret til ifølge afgørelsen. Endelig kan jeg oplyse, at kommunalbestyrelsen som myndighed ifølge servicelovens § 148 skal føre et personrettet tilsyn med de borgere, som de visiterer til tilbud efter serviceloven.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann